

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 13 MAIG DE 2022 | Número 166

PÀG. 3 | FOUCAULD

“La seva canonització el farà testimoni universal”

PÀG. 11 | CONGRÉS CONFRARIES

La Setmana Santa ajuda a que “el món no es torni gris”

PÀG. 13 | CLARETIANS

“Per l'Esplai l'Estel el pare Claret és un referent educatiu”

PÀG. 18 | RELIGIONS

Què és el Vesak o la Saka Dawa?

PÀG. 20 | BISBAT DE LLEIDA

Mor Miquel Àngel Martín, delegat de comunicació

Acollida i agraïment: el pas d'Oussama per Migra Studium | PÀG. 7

PÒRTIC

Posar rostre a les dades no sempre és fàcil. Però el relat personal ens apropa a una realitat social més àmplia. Com el pas de l'Oussama per Migra Studium. Una història que explica què passa quan teixim xarxes capaces d'acollir els qui migren i cerquen refugi.

SUMARI

3 Actualitat

“La canonització de Foucauld el farà testimoni universal”
Migra Studium acull 1.198 persones en un 2021 ple de traves per visitar el CIE
Les confraries de Setmana Santa hi són “perquè el món no es torni gris”
“Per l'Esplai l'Estel el pare Claret és un referent educatiu”
Les parelles lingüístiques de l'Escola Pia, intercanvi i aprenentatge cultural
Què és el Vesak o la Saka Dawa?
Mor Miquel Àngel Martín, delegat de comunicació del bisbat de Lleida
Miquel Àngel Martín i el càrrec que sempre havia somiat

25 Panoràmica

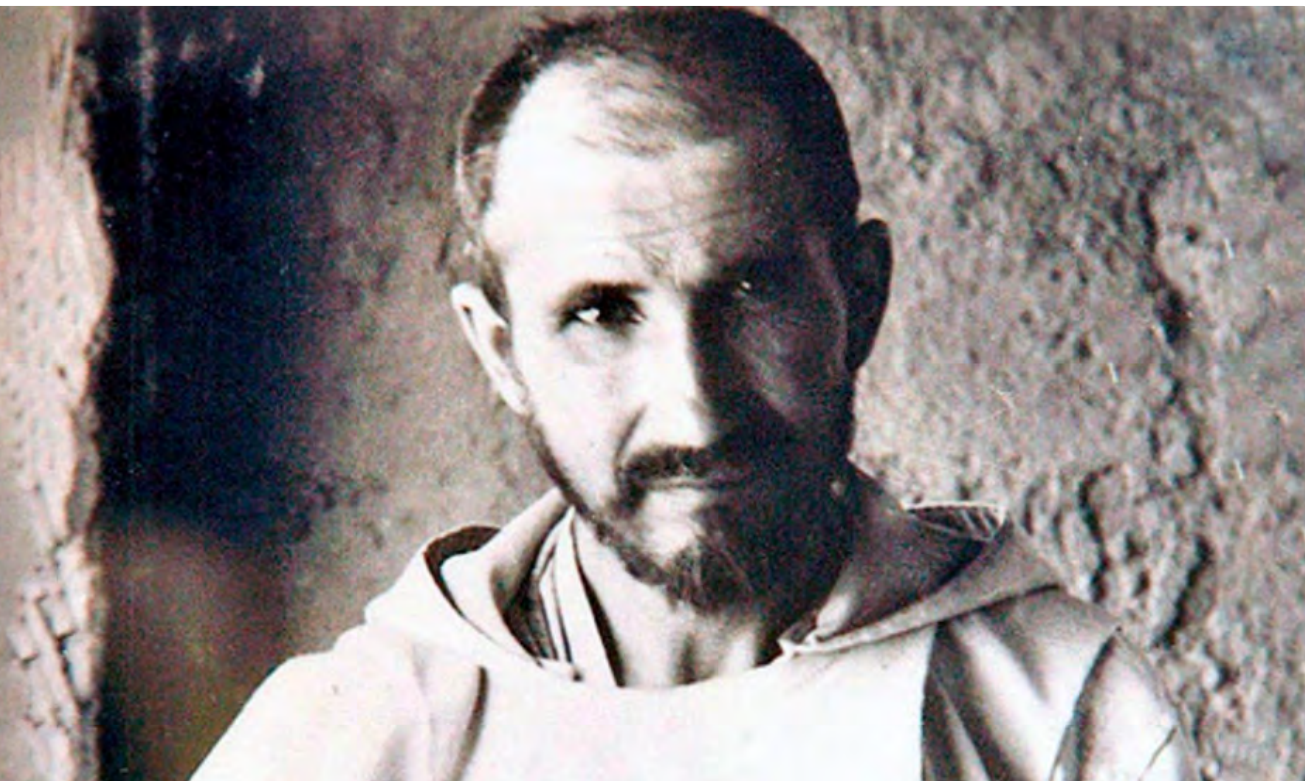
Fa més feliç donar que rebre, per Josep-Miquel Bausset
Ressuscitar, per Maria del Mar Albajar

30 Recull de premsa

31 La setmana a les xarxes

“La canonització de Foucauld el farà testimoni universal”

En ple confinament, al maig del 2020, el papa Francesc aprova l'inici del procés de canonització de **Charles de Foucauld** (Estrasburg, 1858 - Tamanrasset, 1916). Soldat, explorador, monjo, ermità, pare del desert, Foucauld el diumenge 15 de maig d'enguany **serà proclamat Sant** de l'Església Catòlica.

Figura que atrau, Charles de Foucauld és un convertit al catolicisme per contacte amb l'islam. El moment zero de la seva conversió se situa en el viatge que fa al Marroc entre 1883 i 1884. Viu, sobretot, en terres àrabs, i al desert d'Algèria, en comunió amb els tuaregs. A Tamanrasset és assassinat per uns lladres el 1916. La vida del germà Carles, com se'l coneix afectuosament, té moltes facetes: soldat, explorador, monjo, ermità, pare del desert, però va ser ordenat com a sacerdot diocesà de la diòcesi de Viviers, a França, i és com a capellà diocesà que va voler portar la presència de Déu en terres musulmanes. En concret al Marroc, on va constatar, com a explorador, que no hi havia cap capellà. Com entrar al Marroc en aquell moment no era possible, s'instal·la a prop de la frontera marroquina, a l'oasi de Beni Abbés, pensant un dia en poder-hi entrar.

La família espiritual de Charles de Foucauld

Malgrat que la seva espiritualitat és seguida arreu per moltíssimes persones, ell l'únic que va fundar en vida va ser una associació de la qual formaven part i en pla d'igualtat religiosos, sacerdots i laics que es deia La Unió. La Unió Sodalité es va dir inicialment, que avui s'anomena la Unió Charles de Foucauld. A l'Estat espanyol i a Catalunya, però, també hi ha tota una sèrie de comunitats i de grups que s'inspiren en la seva espiritualitat. La família espiritual de Charles de Foucauld en aquests moments té vint-i-un grups diferents.

A Catalunya hi ha presència de la família espiritual del germà Carles des de la fi del Concili Vaticà II, l'any 1965. Ja l'any 1967 les **germanetes de Jesús** comencen la seva presència, i la **Comunitat de Jesús**, fundada per en **Pere Vilaplana** neix a Catalunya l'any 1968. També en els anys 70 comença a haver-hi la Fraternitat secular, i la Unió Sodalité s'inicia a Catalunya des de la mitat dels anys 80. L'any 1992 s'hi suma la presència a Catalunya dels germanets de Jesús, i les germanetes de Natzaret hi arriben l'any 1995. Finalment, la Comunitat Ecumènica Ho-

reb Carles de Foucauld neix a Catalunya l'any 2006 i en els darrers temps hi ha presència també a Catalunya dels Amics del desert.

Josep Lluís Vázquez Borau és el responsable de la **comunitat ecumènica Horeb Carles de Foucauld** a Catalunya. Com molta altra gent, Vázquez descobreix Foucauld de ben jove, amb setze anys, gràcies al llibre sobre la biografia del capellà del desert. Posteriorment, amb vint anys, coneix el monjo de Montserrat i ermità **Estanislau Llopart**, i reconeix en la seva figura i espiritualitat també a Carles de Foucauld sense saber-ho. La vida el porta a fer-se Germanet de l'Evangeli i funda una comunitat de Germans a Roquetas de Mar, a Almeria. "Jo anava molt marcat ja per les fraternitats d'acollida i pregària que havia conegut en altres indrets, per afavorir a les persones un lloc d'acollida, d'ermita, on poder fer una experiència de desert i silenci". Així és com comença la comunitat de l'Horeb Carles de Foucauld, afirma, al poblat de San Francisco a Almeria.

Quan torna a Barcelona anys després s'apunta a formar part de la Unió Sodalité, la primera associació que Carles de Foucauld va fundar. "Es

diu sovint que Foucauld va morir al desert sol i no és veritat". Foucauld en vida va fundar una confraria de gent per pregar per aquells qui estaven en llocs de missió. En Josep Lluís en va formar part fins al 2006, quan reprèn, ara a Catalunya, la comunitat ecumènica Horeb Carles de Foucauld. L'aleshores cardenal de Barcelona, **Lluís Martínez Sistach**, la va permetre 'ad experimentum' durant tres anys i, posteriorment, el cardenal **Joan-Josep Omella** els ha reconegut com a associació diocesana des de fa tres anys. "Som unes cent persones en tretze països", explica Vázquez. La comunitat ecumènica Horeb Carles de Foucauld té com a puntals fonamentals Foucauld, **Teresa de Lisieux**, el pare Estanislau Llopart, i el germà **Roger de Taizé**.

La vida anònima de Jesús, l'essència de l'espiritualitat de Foucauld

La canonització d'aquest diumenge, explica Vázquez, la reben amb alegria ja que, per a ell, "vol dir que aquest exemple d'espiritualitat local es fa testimoni universal". Es posa de relleu universalment el valor d'una Església pobre, natzarena, propera, oberta als més pobres.

“Posa en valor universalment el que va viure Foucauld i la relació amb altres religions i el respecte pels altres”. Universalitza en un acte el que podria haver restat com a testimoniatge local.

Una espiritualitat essencial de Foucauld marcada per Natzaret, pels valors de la presència, de l'amistat, pel valor del treball i el valor de les petites coses. “Foucauld es fixava molt en els anys de Jesús abans de predicar públicament, els trenta anys de vida abans, sent fuster anònim i predicant el testimoni personal”. Els qui se senten part i formen part de la família espi-

ritual de Foucauld també fonamenten la seva vida en això. “Cadascú col·labora on pot i vol, però sobretot centra la seva vida amb la relació personal amb el Senyor, amb la pregària i el silenci, i després amb la vida de fraternitat amb els altres”.

I com fer silenci avui? Vázquez té clar que ell associa la paraula fer desert amb fer silenci. “No és que puguem fer-ho, sinó que hauríem de fer silenci, cal escoltar la veu interior i, per fer-ho, cal callar”. Vázquez afirma que si volem orientar la nostra vida i trobar-li sentit, “necessitem fer silenci per escoltar la veu de Déu que està

present al nostre cor”. El desert físic, explica, ajuda a entrar en un mateix, “però fer desert és fer silenci”. Aquesta dimensió espiritual que tots portem a dins com a persones, recorda, si no la desenvolupem “queda minvada, tothom ha de trobar la seva manera”.

"No és possible ser cristià no practicant"

Amb el títol 'Moral i ètica en la figura de Jesús: l'escàndol de l'Evangeli', la catedràtica d'ètica a la UB Begoña Roman i el professor Josep Cobo han parlat aquest dissabte sobre la utopia de l'Evangeli avui. Ho han fet a la sala d'actes de Cristianisme i Justícia, a Barcelona, en la cinquena sessió d'Espai Obert, que organitza l'Associació Cristianisme al segle XXI. Roman diu que "la fe acrítica no s'aguanta, no és possible ser cristià no practicant, la creença s'ha de veure en el compromís, la vida mostra les raons per perseverar".

CRISTIANISME SEGLE XXI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Disney incorpora per primera vegada un personatge sikh en una producció d'èxit

Disney ha rebut crítiques en diversos àmbits per no reflectir la diversitat de la societat en els personatges de les seves produccions. Això ha servit perquè la companyia comenci a fer passos en aquesta direcció. Així ho ha fet a la *pel·lícula Red* que, entre altres personatges diversos, incorpora per primera vegada un sikh. El film no és una producció qualsevol, durant els tres primers dies es va convertir en l'estrena número u del món Disney.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un miler de persones participen en la fase diocesana del Sínode a Tarragona

Després de dos anys sense sortir per la pandèmia, el 'Simpecado' de la Germandat de Nostra Senyora del Rocío de Barcelona tornarà a recórrer els carrers del barri gòtic de Barcelona. La tradicional sortida cap a la 'Romeria del Rocío' simbolitzant la sortida cap a la població andalusa serà el 22 de maig. A les 10:00 h tindrà lloc la Missa de Romeros a l'Església de Sant Jaume, oficiada per **Adilson** i cantada pel Cor de la Germandat. Després està previst que el 'Sine labe' creui el llinar de Sant Jaume i s'entronitzi en la seva característica carreta, i sigui acompanyat per germans i simpatitzants.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Migra Studium acull 1.198 persones en un 2021 ple de traves per visitar el CIE

L'Oussama va arribar del Marroc amb avió fa tres anys. Només tenia 21 anys i molts projectes, però ningú que se l'escoltés ni el prenguésseriosament. Va passar mesos vivint als carrers de Saragossa, Tarragona, Logronyo i Burgos. Dormint al ras, amb una amigdalitis sense tractar, deambulant. Amb por als agents de la policia. Esforçant-se per evitar l'alcohol i la droga i per viure segons la seva fe musulmana.

L'Oussama quan està content grava vídeos per superar les males ratxes. Recorda especialment el que va gravar fa un any i mig, després de sis mesos vivint al carrer a Barcelona. Va ser la primera nit que va passar al pis de Bellvitge. Amb una habitació per ell sol, amb cafè calent, podent sortir a la terrassa. Els seus ulls brillen recordant les persones que s'interessaven per ell i el volien ajudar, que no li posaven problemes per esperar a la posta del sol per menjar durant les setmanes del ramadà.

Els seus pares encara no saben que va estar uns mesos vivint al carrer. Li fa vergonya trucar-los, perquè encara no els pot enviar res, que és el que diu que la seva família necessita. Ara ja sap què és celebrar el seu aniversari i quedar amb

amics. Està a punt d'acabar els últims exàmens per poder accedir als estudis de Grau Mitjà. Es vol guanyar la vida ajudant persones grans o amb diversitat funcional.

L'entitat va obrir les portes a més de 5.000 persones el 2021

Aquest dimarts, durant la presentació de la **memòria anual** de la **Fundació Migra Studium**, l'Oussama va explicar amb agraïment l'acollida que des del principi ha experimentat en aquesta entitat, que forma part del Servei Jesuïta a Migrants (SJM), una xarxa d'entitats del sector social de la Companyia de Jesús dedicades a l'acompanyament, servei i defensa de les persones migrants.

Durant el 2021, l'entitat ha obert les seves portes a més de 5.000 persones, 1.198 de les quals han participat en els programes d'acollida, hospitalitat, formació i acompanyament a persones migrants i 3.799 en activitats de formació i sensibilització en diversitat i migració. Aquesta tasca s'ha fet amb un equip de 252 persones voluntàries, 15 remunerades i 7 en pràctiques.

"El 2021 vam evitar que 7.120 nits hi haguessin persones dormissin al ras", ha destacat la directora, Maria Carmen de la Fuente. No obstant, va lamentar com "una espineta" les dificultats per acompanyar les persones que estan al Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca. "Intentarem trencar aquest mur enguany". Van acompanyar 21 persones al CIE i van fer 26 accions de defensa jurídica.

Intensificar, obrir, impulsar i visitar, els reptes d'enguany

La tasca del grup de visites al CIE s'ha centrat en la denúncia i visibilització de la realitat dins el CIE durant aquest temps. Fins a meitats de

juny del 2021 les visites presencials per part de familiars i ONGs han estat prohibides, i en altres ocasions s'han tornat a prohibir per una mala gestió de la Covid19. Un fet que l'entitat denuncia perquè deixa la persona interna en una situació d'absoluta vulnerabilitat.

El president de l'entitat, Santi Torres, ha recordat la insistència de la directora en reobrir després de la pandèmia. "Ara els reptes no són assentar, acomodar, relaxar-nos, sinó intensificar, obrir, impulsar i visitar", ha destacat. Enguany volen obrir un nou pis d'hospitalitat, incrementar les visites a l'espai interreligiós del carrer Ciutat i recuperar la freqüència de visites al CIE ara que fa 10 anys que l'entitat en va començar a fer.

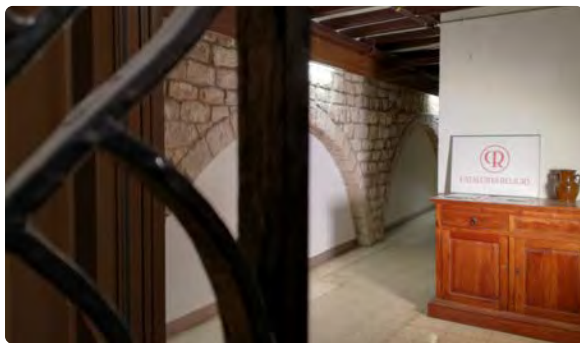
Quan acaba la presentació de la memòria, l'Oussama s'acosta tímid al pica mica, mentre rep les felicitacions pel seu testimoni de diversos dels assistents. Avui és un bon dia per fer un nou vídeo.

GO KUBO!

LA NOVA PROPOSTA DE ROBÒTICA I PROGRAMACIÓ
DE BAULA PER A EDUCACIÓ INFANTIL I CICLE INICIAL
D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

NOVETAT
1r i 2n
PRIMÀRIA

La Rebotiga n.47. Les dades de l'acció social

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Comenten les dades de la **memòria anual** de Migra Studium sobre l'acompanyament dels migrants a Catalunya i d'altres realitats socials d'Església. També recordem el periodista **Miquel Àngel Martin** que va **morir** aquest divendres. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

"El Sínode Diocesà de Vic és una oportunitat per oferir un missatge d'esperança"

Més de 1.300 persones han participat en la fase consultiva del Sínode Diocesà del bisbat de Vic per reflexionar sobre la missió de l'Església davant els reptes actuals. Per al bisbe de Vic, **Romà Casanova**, aquesta fase és "una oportunitat d'or per a reflexionar sobre l'Església i la seva missió, per a viure la vocació i oferir al món el missatge d'esperança que tant necessita". Un total de 1.335 persones batejades, repartides en 155 grups sinodals, han participat en aquesta fase de consulta a la diòcesi.

BISBAT DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Tarragona celebrarà un congrés internacional sobre el monument tardoromà de Centcelles

Aquest dijous, el conjunt monumental de Centcelles, a Constantí, ha estat l'escenari de la presentació del Congrés internacional 'El monument tardoromà de Centcelles: dades, context, propostes', que tindrà lloc entre els dies 28 i 30 de juny d'aquest any 2022. Durant l'acte de presentació, **Armand Puig**, rector de l'**Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP)**, ha remarcat que "aquesta cúpula és de les més grans de l'Imperi romà que encara es conserva", fet que ha atribuït a "la gent de Constantí que, al llarg dels segles, han sabut mantenir aquest monument".

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les confraries de Setmana Santa hi són “perquè el món no es torni gris”

El X Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya s’ha celebrat aquest cap de setmana al municipi de la Selva del Camp, al Baix Camp. L’edicció, prevista pel 2021 i posposada a causa de la pandèmia, ha estat la primera a celebrar-se en un poble. Així, membres de confraries de diversos llocs del país han pogut conèixer de primera mà com és la Setmana Santa de la Selva. També han compartit els reptes de futur als que han de fer front les confraries de Catalunya.

El programa d’activitats, organitzat per la Confraria de la Sang de la Selva del Camp, ha constatat de diverses conferències i altres actes com concerts, una exposició dels passos i fins i tot una visita guiada pel poble i la seva ermita. Totes les activitats s’han centrat en quatre pilars principals, com explica Maria Lluïsa Garriga, procuradora de la confraria de la Selva: “Hem volgut donar a conèixer la nostra Setmana Santa a través dels sentits, per això a l’esmorzar de dissabte hem ofert el menjar blanc i la coca, que és el menjar típic de Divendres Sant. Després, les diferents ponències han tractat els quatre pilars bàsics que ens ajuden a entendre com es viu la Setmana Santa a la Selva del Camp; la tradició, la fe, la cultura i la història.”

Maria Lluïsa Garriga ha destacat l'autenticitat de la Setmana Santa de la Selva, que defineix com "molt sentida": "Les processons són molt sentides i autòctones, i tenen una gran riquesa cultural. No hi ha fotògrafs, la gent les viu amb interioritat, i aquest congrés és una oportunitat per donar a conèixer aquesta bellesa que tenim i per promocionar-la".

La missió de les confraries

Les ponències, que han format el gruix del Congrés, han comptat amb la participació de personalitats com **David Jou i Mirabent**, que ha parlat de la Passió de la Selva, o **Armand Puig**, rector de l'**Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP)** i fill de la Selva del Camp, que ha tractat el tema del drama de la mort de Jesús i les confraries de Setmana Santa. D'altra banda, el restaurador reusenc **Aleix Vall** ha parlat de la importància del manteniment de la imatgeria religiosa, i el professor de la Universitat de Barcelona **Daniel Piñol** ha fet un anàlisi del drama sacre assumpcionista més antic d'Europa en llengua romànica, que també té lloc a aquesta població del Baix Camp, el **Misteri de la Selva**.

De la mateixa manera que ho ha fet Maria Lluïsa Garriga, **Armand Puig** ha destacat l'autenticitat de la Setmana Santa de la Selva, un municipi de menys de 6.000 habitants: "El volum de persones que hi viuen no es correspon amb el gruix cultural, històric i religiós que hi ha. A més, al ser un poble, aquí tot és més concret i més íntim, perquè les persones estan connectades entre elles, i tenen un sentit de pertinença més alt que no pas si fossin moltes més".

Durant la seva intervenció, el rector de l'AUSP ha aprofundit en la importància de les confraries, i ha recordat que no s'ha de confondre la processó amb el folklore, ja que les processons de Setmana Santa no són cultura popular, sinó litúrgia al carrer: "El folklore pot ser qualsevol manifestació artística, però la processó suposa portar el que fem a dins de l'església a fora. No és teatre tampoc, sinó una vivència directa. És per aquest motiu que hi ha moltes persones que ploren, i d'altres que s'omplen d'emoció".

En aquest sentit, **Armand Puig** ha remarcat la necessitat de preservar la Setmana Santa i tot el que comporta: "La Setmana Santa serveix perquè el món no es torni gris, perquè el misteri de

la Passió i Resurrecció de Jesús és el misteri de cada persona. Cada persona es pot posar dins la Passió, no és una cosa del passat, sinó del present, de les nostres vides". Per acabar, el mateix rector de l'AUSP ha fet una crida a les confraries a continuar amb la seva tasca, que ha definit com la "gran missió de salvaguardar el caràcter comunitari i col·lectiu que té la Setmana Santa". D'aquesta manera, com ha explicat, el present i el futur queden entrelligats.

El congrés ha finalitzat aquest diumenge amb una missa presidida per l'arquebisbe **Joan Planellas**, que ha anunciat que Balaguer serà la pròxima ciutat que acollirà el congrés, d'aquí a dos anys.

Impulsat per la **Confraria de la Puríssima Sang de Tarragona** l'any 2006, el Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya és una oportunitat perquè les confraries catalanes es reunixin i puguin veure com es viu la Setmana Santa a les diferents poblacions de Catalunya.

“Per l’Esplai l’Estel el pare Claret és un referent educatiu”

“El pare Claret promou uns valors que fan créixer als infants com a persones”. Així explica el responsable general de l’Esplai l’Estel, **Arnau Subias**, el treball de l’entitat entorn la figura de sant Antoni Maria Claret. Aquesta tasca veurà els seus fruits a les activitats d’estiu que preparen, un any més, el centre d’esplai vinculat als missioners claretians. Les inscripcions s’han obert aquest mes de març per a infants nascuts del 2007 al 2015.

Subias parla de Claret com un “referent educatiu” que “permet ser millors persones”. Els monitors, amb el seu testimoni, promouen “una imatge de la societat d’acord amb l’evangeli”. En aquest sentit, es refereix a una visió en contacte amb la natura, fixant-se en les petites coses i fent companyia als altres. “Tot això arrelat al nostre país, Catalunya”, diu.

El llegat del pare Claret es transmet als infants gràcies al coneixement que l’equip educatiu té del sant. Aquesta aproximació es treballa des de l’equip pedagògic del centre a través de formacions sobre el fundador dels missioners claretians que s’ofereixen al programa formatiu dels nous monitors. En aquestes formacions

es treballa “l’aportació en termes espirituals de Claret”. També a com contribuir, des de l’esplai, “a seguir fent créixer la família claretiana”, explica el responsable general.

“L’espiritualitat aporta profunditat als valors de l’entitat”

Sobre aquest treball del transcendent, Subias defensa que els esplais cristians incideixen en “una vessant més de la persona: l’espiritualitat”. Aquest treball dona “profunditat a les activitats i als valors de l’entitat”, assegura. Per a ell, és “un valor afegit” respecte a aquells esplais que no contempen aquesta part i que “és una necessitat més com a éssers humans que cal educar i ens fa créixer”.

Aquestes activitats prenen forma en estones de reflexió al matí, abans d’anar a dormir o en eucaristies.

Els claretians a prop de l’esplai

“Amb els claretians de la comunitat de Barcelona hi tenim una relació molt estreta”. Arnau Subias explica com els missioners claretians es

fan presents en el dia a dia de l’esplai. De fet, el consiliari del centre és el claretià Benjitu Yohanes Barreto. Té un paper cabdal, ja que forma part de l’equip responsable i de l’equip pedagògic de l’entitat. El consiliari també acompanya als grups i els ajuda a preparar les eucaristies i les activitats que promouen l’espiritualitat.

Amb el rector de la parròquia del Cor de Maria, el claretià **Shinto Thomas**, també hi tenen una relació diària. Els dos, setmanalment, “es deixen caure a les activitats d’esplai, venen a les colònies a fer l’eucaristia o a diferents sortides del curs”, explica Subias.

A més, l’esplai manté lligams amb les comunitats claretianes de Sallent, Girona, Valls o Vic on sovint van d’excursió. És una manera de fer “un intercanvi de coneixement i apropar els claretians de Catalunya als infants”, diu el responsable general de l’Esplai l’Estel.

Una vintena de monitors i 120 inscrits

“A l’esplai fem activitats pensant sobretot en el grup d’infants”. Subias assegura amb entusiasme que a les colònies i campaments de l’esplai

hi ha “activitats de tota mena”. Així, anima a apuntar-se a tots els infants que encara no ho hagin fet a través d’un [formulari web](#).

L’Esplai l’Estel va néixer el 1973 a la parròquia del Cor de Maria de Barcelona. Vinculat al Col·legi Claret de Barcelona, l’entitat compta actualment amb gairebé 120 infants inscrits durant el curs i una vintena de monitors voluntaris.

“Retornar als infants l’experiència de l’esplai”

Per a Arnau Subias, dedicar-se voluntàriament a l’esplai durant més de vuit anys és una manera de “retornar als infants la mateixa oportunitat de poder viure l’experiència de l’esplai”. Una vivència per “conèixer gent nova, aprendre i tenir una dimensió espiritual de la vida que complementi el que es pot fer a l’escola o en altres entorns més formatius”.

FOTO: FUNDACIÓ BENALLAR

Les parelles lingüístiques de l'Escola Pia, intercanvi i aprenentatge cultural

Temps de conversa, de compartir vivències i d'aprenentatge comú. Així és l'espai que proporciona el projecte 'Parelles lingüístiques' de les fundacions de l'Escola Pia, **Fundació Benallar** i **Servei Solidari**. La iniciativa, que compta amb una desena de parelles, busca donar suport a la formació lingüística de les persones ateses de les fundacions a través d'un equip de voluntaris.

Es tracta d'un espai informal on un voluntari i una d'aquestes persones conversen sobre el dia a dia, la cultura o els interessos comuns. "No és un espai d'aprenentatge formal de la llengua, sinó de pràctica oral", explica **Guiomar Gude**, del projecte de Formació Bàsica-Acollida Sociolingüística de l'Escola Pia. L'acompanyament té en compte la necessitat de l'entorn i permet als participants "comptar amb una persona de referència de la societat d'acollida".

En un inici, les parelles estableixen uns objectius a complir depenent de les necessitats comunicatives i de la realitat de la persona. "Les temàtiques són canviants i negociables", diu Gude. Amb tot, des del projecte de l'Escola Pia també asseguren que el voluntari "es converteix en un referent d'intercanvi intercultural".

Entre les dues persones s'estableix un vincle que permet, a ambdues bandes, entendre codis socials, trencar estereotips i conèixer la societat de cadascun d'ells. Per a Gude és “un intercanvi molt generós” per treballar la diversitat. En Mahjdi és un dels participants del projecte i afirma que les converses serveixen “per guanyar confiança”. La Carmen, una de les voluntàries, ho confirma: “Facilita la fluïdesa amb el llenguatge oral”.

Els voluntaris, part dels projectes de l'Escola Pia

Hi ha diverses formes d'engegar la parella. Gude explica que normalment “es tracta d'una detecció

de la necessitat”. Sovint la persona que ho necessita ho demana perquè hi ha un educador o professor que considera que aquest acompanyament és positiu per a ell. La mateixa Escola Pia també té projectes d'ensenyament de llengües molt més amples que poden derivar a aquesta iniciativa. A partir d'aquí, les fundacions compten amb una borsa de voluntaris per completar la parella.

“Primer organitzem una trobada entre la parella per establir els objectius i veure si hi ha *feeling*”, diu Gude. El següent pas és marcar uns horaris i un funcionament adaptat a la parella. A partir de llavors, l'equip tècnic de les fundacions mantenen un seguiment de les parelles

per assegurar el seu correcte funcionament. Pel que fa a l'equip voluntari, Guiomar Gude explica que és ben divers. N'hi ha que formen part de comunitats religioses, però també hi ha joves interessats en el sector social i un gruix important de persones jubilades. Són participants que venen recomanats per altres persones o que troben informació per internet. Gude destaca la comunitat que es crea amb aquest equip a través de trobades bimensuals i formacions conjuntes. “Són una part més dels projectes de les fundacions”, diu.

ROGER VILA CLARA -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!

Com? Guardeu el número **693 715 339** a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.

**Vaig arribar aquí sola
i l'Església va reunir
la meva família.
Avui tenim un futur.**

X la Blanca, X tu, X tants

Marca la X a favor de l'Església
a la teva declaració de la renda.

DESCOBREIX MÉS HISTÒRIES DE PERSONES
AJUDES PER L'ESGLÉSIA A

..... portantos.es

FOTO: FESTA DEL VESAK 2015 | COORDINADORA CATALANA D'ENTITATS BUDISTES.

Què és el Vesak o la Saka Dawa?

El 16 de maig se celebra la Vesak a Catalunya. Aquesta és una de les festes centrals de la comunitat budista, que és comuna a totes les tradicions budistes. Tanmateix, pren sobretot rellevància per a qui pertany al corrent Theravada.

A Catalunya, l'arribada del budisme data del 1970, es calcula que hi ha uns 70 temples budistes repartits al nostre territori, i un 2,2 per cent de persones que es consideren budistes. La **Coordinadora Catalana d'Entitats Budistes** acostuma a organitzar una celebració conjunta del Vesak. És una iniciativa oberta, que incentiva el coneixement de la diversitat que hi ha a Catalunya, i fomenta la cohesió entre ciutadans que segueixen diverses tradicions. Enguany se celebra el diumenge 19 de juny a la Casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri, al carrer de la Nena Casas, a Barcelona.

La celebració també rep el nom de Saka Dawa. Totes dues paraules signifiquen "quart mes lunar", és a dir són mots sinònims, però Saka Dawa és en tibetà i Vesak en cingalès. És també per aquest motiu que poden haver variacions en el calendari: l'any lunar als diversos països comença en dies diferents. Així és com al Sud-

est asiàtic se celebra el Vesak el 16 de maig; i en canvi als països d'influència tibetana se celebra la Saka Dawa el 14 de juny.

Tres fets que es recorden

Durant aquesta celebració es recorda el naixement –a Lumbini, al sud del Nepal–, la il·luminació o despertar –a Bodhgaya al nord-est de l'Índia–; i el paranirvana o mort del Buda –a Kushinagar, al nord de l'Índia. Tots tres fets, d'acord amb els textos palis que transmeten les ensenyances del budisme Theravada, coincideixen cíclicament en el temps, el mateix dia: el 15 dia del quart mes lunar. En aquesta data Buda va néixer fa 2500 anys (623 a.C), va arribar a la il·luminació, i va morir als 80 anys. Així i tot, de tots tres esdeveniments, al que es dona més importància és al despertar del Buda (bodhi). El missatge que es passa durant la festa és la importància d'estar i ser despert. A l'estar despert, a la il·luminació, per contra, no tothom hi arriba.

Sobre el despertar del Buda

El príncep Siddharta va rebre la millor educació, i va viure rodejat de tota mena de luxes. Es va casar amb una princesa bella, Yashodhara,

amb la qual va tenir un fill. Quan Siddharta va fer els 29 anys, tot va canviar. El príncep, després de diverses reflexions, va concloure que ell, com qualsevol ésser viu, havia nascut, envelliria, moriria i patiria. El seu còmode món no el farien escapar del sofriment. Així doncs, va abandonar el seu palau i va iniciar el seu camí espiritual. Va portar una vida austera fins que compregué que ni la pobresa ni la riquesa el satisfarien. La il·luminació es trobava en un terme mig. A 35 anys, es va asseure sota una figuera, Bodhgaya, i va meditar durant dies fins a arribar al nirvana. Va transcendir al patiment, transformant-se en el Buda despert.

Com se celebra?

Durant el Vesak es veneren imatges del buda, es fan ofrenes com flors, fruites o encens; i s'encenen espelmes que guarneixen cases i carrers per simbolitzar la victòria sobre la ignorància i el patiment. De la mateixa manera, la comunitat es troba per recitar mantres, i escoltar sermons. Es dona importància no només a retre homenatge al Buda, sinó que també al compromís amb la pràctica de l'ensenyament del Buda que considera el camí de la moderació, el terme mitjà, a partir de 8 punts: el recte enteniment,

pensament, llenguatge, acció, mode de vida, esforç, atenció i concentració. També es visiten temples i monestirs. Un cop arribats al recinte, de manera simbòlica es fan tres voltes seguint el sentit horari. El primer cercle és dedicat a recordar Buda; el segon, a tenir present la doctrina (*dharma*); i el tercer, a commemorar els deixebles de Buda (*sangha*).

L'endemà del Vesak, *kathina*, també es fan ofrenes als monjos: aliments, diners, flors. Es realitza la cerimònia de "rentar el Buda", que consisteix a banyar amb aigua una figura del Buda Nen, que amb un dit assenyala la terra, i amb l'altre el cel. Buda resideix en els cors, que cal mantenir nets, frescos i joves per tenir-lo present.

Una festa reconeguda per les Nacions Unides

L'Assamblea General de les Nacions Unides va reconèixer internacionalment aquesta festa com al dia més sagrat per la comunitat budista. Ho va fer a través de la resolució 54/155 de l'any 1999. Es considera que aquest reconeixement és un homenatge a la contribució que el budisme aporta a l'espiritualitat humana a escala mundial.

Mor Miquel Àngel Martín, delegat de comunicació del bisbat de Lleida

Si hi ha alguna prova que es pot ser periodista i bona persona aquesta portava el nom de **Miquel Àngel Martín**. S'havia convertit en el puntal de la delegació de Mitjans de Comunicació del bisbat de Lleida i ha mort aquest divendres 6 de maig als 44 anys per un infart. Havia treballat als dos principals diaris de Lleida durant 16 anys, primer a *La Manyana* i després a *El Segre*. El 2016 es va incorporar a l'equip de comunicació del bisbat de Lleida.

“Tinc més ganes que mai de viure”, deia en aquell moment, malgrat els problemes de cor que havia tingut. De fet, era una persona que havia superat sempre amb escreix qualsevol limitació física. El 2016 deixava una etapa professional als principals diaris de la ciutat per “poder fer aquest servei a l'Església”. El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, va optar per incorporar a l'equip de comunicació un periodista professional.

Miquel Àngel Martín era qui portava el dia a dia de la delegació i el contacte sempre atent amb els periodistes. El novembre de 2016 va ser nomenat delegat de Mitjans de Comunicació Social del bisbat.

Bisbe Giménez: “Una diòcesi entristida”

El bisbe Salvador Giménez ha explicat a Catalunya Religió que “és dur comunicar la mort d'un amic, d'un col·laborador i d'una persona molt entranyable dins de l'Església de Lleida”. Ha parlat d'una “diòcesi entristida i consternada per aquesta mort sobtada” i ha dit que “li demano al Senyor que el que ha fet ell en vida, tant estimat per tanta gent, pugui ara rebre-ho en la glòria eterna”. També ha volgut tenir molt present la dona, els fills i la mare de Miquel Àngel, que “tots sentin el caliu de tota diòcesi” i ha demanat una oració per ells.

Quan va anar a treballar al bisbat, Miquel Àngel Martín **explicava** clarament les motivacions per aquest canvi de feina: “Els camins del Senyor m'han portat a fer aquest servei en un moment en què la comunicació ha esdevingut una eina més d'evangelització. L'Església ha de comunicar la bona nova, és la nostra obligació com a cristians, i el Nostre Senyor ens dona múltiples eines per fer arribar l'Evangelí a tothom”.

L'opció per treballar al bisbat entroncava amb el seu compromís pastoral que sempre va tenir

des de que estudiava periodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona, com a membre del Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians. Allà va conèixer la seva dona, **Natàlia Mèn-dez**, també molt implicada en les institucions socials de l'Església de Lleida. Amb ella han tingut dos fills.

La mort de Miquel Àngel Martín ha causat una gran consternació entre els companys periodistes de Lleida i al bisbat. També a la resta de delegacions de mitjans comunicació dels bisbats catalans amb les quals sempre havia promogut la col·laboració i el treball conjunt. La delegació diocesana de Lleida compta amb un ampli equip de col·laboradors i voluntaris que han patit una gran pèrdua.

Miquel Àngel Martín i el càrrec que sempre havia somiat

La notícia arribava de nit. Les males notícies acostumen a arribar així. Amb la foscor, de forma sorprenent, de patac... i llavors el cor s'encongeix. "Em sap greu escriure't en aquestes hores, però ens acaben de comunicar que **ens ha deixat en Miguel Àngel Martín**", deia el breu whatsapp que s'il·luminava en el mòbil. I tot seguit et comences a fer preguntes sense resposta. Què? Com? Quan? On? Per què?

Les preguntes que ell mateix, com a bon periodista, s'hauria plantejat davant d'un fet sense sentit, o té sentit la vida mateixa? Hi ha explicació perquè en Miquel Àngel hagi deixat d'estar entre nosaltres amb un obrir i tancar d'ulls? Només hi ha buidor i dolor, la que ens deixa l'absència d'algú que ens és proper, apreciat, estimat... I ell ho era entre molta gent. Només cal veure les reaccions que ha tingut el luctuós fet. Aquest dilluns al tanatori o aquest dimarts en el seu **funeral a la parròquia de Sant Ignasi**.

Lleida s'ha despertat trista, malgrat estar de Festa Major. I encara s'ha anat entristit més, perquè més gent se n'ha fet ressò. Les veus s'han deixat sentir allà on ha deixat empremta.

Totes coincideixen en els mateixos adjectius i totes han assenyalat els seus valors humans i professionals.

En podria afegir més. Per raons de feina, vam compartir episodis que ara desperten emman-drius en algun racó de la memòria. Records entran-yables que dibuixen el seu perfil, però que només serveixen per reblar el mateix clau. Van ser set anys de treballar plegats, que van iniciar-se el dia que va treure el cap a la porta del despatx del diari La Mañana per deixar el currículum. Un tímid i novell llicenciat en pe-riodisme que va anar formant-se amb el temps i la feina, fins a convertir-se en un professional de la informació prestigiats i desitjats per la com-petència, com va succeir anys després.

Uns camins que se separaven, però que es tor-narien a trobar quan li vaig passar el testimoni de la Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Lleida. Malgrat els anys d'amistat, que et fan creure que coneixes a bastament les persones, aquell dia vaig descobrir qui era el Miquel Àngel.

Se'm feia difícil entendre que, un professional ben posicionat en el sector i amb un estatus social garantit, renunciés als privilegis del mateix per dedicar temps i esforços a un pro-jecte on el reconeixement públic i pecuniari se surten dels clàssics paràmetres que mou la societat actual. I li vaig preguntar les raons. "És el càrrec que sempre he somiat", em va respondre.

Llavors vaig conèixer de debò qui era el Miquel Àngel i per què havia escollit l'ofici més bell del món. El pas pels mitjans de comunicació de la ciutat només havien estat l'aprenentatge per un objectiu final: posar els seus coneixements al servei de l'Església. El periodisme i la comu-nicació com a eines evangelitzadores, com ell explicaria en prendre possessió del càrrec. Un servei i una obligació que el Miquel Àngel es va imposar des que va prendre el compromís pas-toral de ben jove.

I a fe de Déu que va fer una bona feina.

La Col·legiata de Sant Pere d'Àger acull la segona matinal de formació de Catalunya Sacra

Francesc Fité, Maria López i Sergi Tella, de la Universitat de Lleida, seran els ponents de la xerrada i la visita a la col·legiata de Sant Pere d'Àger que serviran per explicar in situ la construcció d'esglésies en època medieval, i la seva evolució fruit de l'expansió de comtes catalans cap al sud. És la segona sessió de les matinals de formació de Catalunya Sacra i tindrà lloc aquest dissabte 14 de maig a Àger, la Noguera. La inscripció per a participar-hi s'ha de fer [en línia](#).

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'abat Soler celebra 50 anys de "vida monàstica i fidelitat"

L'abat emèrit de Montserrat, **Josep Maria Soler**, ha renovat els vots monàstics davant la comunitat benedictina amb motiu dels cinquanta anys de la seva professió com a monjo. Ha celebrat el jubileu monàstic aquest diumenge durant la missa conventual. "En tots aquests anys ha carregat moltes ovelles a les espatlles", ha dit l'abat del monestir de Montserrat, **Manel Gasch**, sobre Soler. Amb aquestes paraules ha recordat la benedicció de l'abat emèrit en què s'hi va destacar la imatge del bon pastor de **Josep Obiols** carregant una ovel·la a les espatlles.

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Neix un premi per promoure el Pacte Educatiu Global

La Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport-Blanquerna (URL) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), en col·laboració amb el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC), convoquen 'Encoratja! Certamen de promoció dels valors del Pacte Educatiu Global'. La primera edició d'un premi de 1.500 € a la proposta educativa que millor treballi els valors del Pacte Educatiu Global. La recepció de treballs s'inicia aquest 1 de juny.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Fa més feliç donar que rebre

JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT

El títol d'aquest article, a part de ser, diguem-ho així, el "lema" dels boxejadors, fa també referència a unes paraules que trobem als Fets dels Apòstols, quan Sant Pau posa en boca de Jesús aquesta expressió: "Fa més feliç donar que rebre". D'una manera semblant, **Josep Massot**, que ens ha deixat recentment, també deia: "Penso que és molt més útil treballar per als altres que no treballar per a un mateix".

He recordat aquestes paraules de Sant Pau, perquè hi ha qui confon el vedetisme amb el testimoniatge. I és que no és el mateix anar de vedette per la vida, que ser un testimoni. I dic

això, perquè alguns, d'una manera hipòcrita i des dels sectors eclesials més conservadors (maliciosament o per ignorància), han titllat sor **Lucia Caram** de vedette, cosa bastant equivocada i que demostra que no la coneixen, sinó que parlen d'ella amb prejudicis. I és que una vedette se centra en ella mateixa, tot buscant sobresortir, alhora que anul·la o prescindeix dels altres. Pel contrari, un testimoni sempre remet als altres, tot transmetent el que és i el que viu. Una vedette es mira el melic egoísticament i es fa el centre del món, mentre que un testimoni assenyalant els altres, fixa la mirada i el cor en els germans per ajudar-los, sobretot els qui més pateixen.

La vida de sor Lucía Caram no és vedetisme. És testimoniada des de la fe i des del seu compromís amb l'Evangelí i amb els més pobres. I tant si va a Ucraïna a per refugiats com si engega la "Fundació Convent de Santa Clara", mai no és ella la protagonista, sinó els ucraïnesos que ha rescatat de l'horror de la guerra o la gent que a Manresa passa gana.

L'actitud de sor Lucía Caram, una dona audaç i plenament evangèlica, no és vedetisme, sinó compromís amb els qui pateixen. Com va fer Jesús. I per això, tant de bo tinguéssim moltes més persones com ella. El que és obscè, és que els qui d'una manera superficial i frívola la critiquen, plens de prejudicis, ni fan el que ella fa, ni tan sols són capaços de donar-li un cop de mà. Aquests que, farisaicament acusen Lucía Caram de vedette, s'assemblen als escribes i als fariseus que atacaven Jesús i per això el Mestre deia als seus deixebles, per prevenir-los d'aquests farsants: "No obreu com ells obren, perquè diuen i no fan". Els escribes i els

fariseus, els d'ahir i els d'avui, "lliguen fardells pesants i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells, ni amb el dit no els volen moure".

Quan els valencians i els catalans hem patit, durant anys i anys, la rapinya d'alguns polítics que s'han embutxacat els diners de tots en operacions fosques i en comissions vergonyoses, l'exemple de sor Lucía ens encoratja, per una part a denunciar la corrupció i per l'altra, a comprometre'ns a treballar per un món millor, ajudant les persones més necessitades, per tal que puguin viure amb dignitat.

De tota manera, i malgrat els atacs que rep aquesta dona tan admirable i tan coratjosa, i com que suposo que a sor Lucía Caram no li afecten les crítiques negatives d'aquests hipòcrites, ella continua fent el bé i encoratjant els altres a fer també el bé. També Jesús va ser acusat de "golut i bevedor" i de ser "amic de publicans i prostitutes" i, sense fer-los cas, va continuar fent el bé.

Els qui s'esquincen les vestidures acusant sor Lucía de vedette, de voler cridar l'atenció o de voler ser el centre de món, ni la coneixen bé, ni han entès res de res del testimoni evangèlic que dona aquesta dona de fe que mai no es descoratja. Perquè aquells que la critiquen malparlant-ne, haurien de recordar que la fe sense les obres, és morta. Per això sor Lucía ens mostra amb les seves obres, la seva fe. I amb la seva actitud plenament evangèlica, ens mostra també, que "fa més feliç donar que rebre". I això que no és boxejadora! Tot i que dona bon cops!

Ressuscitar

MARIA DEL MAR ALBAJAR
A DES DE SANT BENET

Aquest any, en començar la Setmana Santa, diumenge de Rams em va cridar l'atenció la contínua referència dels textos als nostres pecats. Personalment, em disposava a mirar i a seguir Jesús de Natzaret en els seus darrers dies aquí a la terra i la litúrgia seguia apuntant als nostres pecats com ho havia fet durant la Quaresma. Aquesta al·lusió constant al pecat pot fer pensar en una espiritualitat culpabilitzadora i poc alliberadora, però jo ho vaig entendre en un altre sentit, en els immensos esforços que fem per amagar els nostres límits personals, per dissimular o per no veure els nostres errors, dificultats, la nostra edat, les arrugues, el pes, etc.

D'una banda ens protegim amagant aquests trets però de l'altra acusem els altres del mateix que nosaltres mirem d'ocultar. Vivim com si l'objectiu fos no tenir límits.

L'espiritualitat cristiana fa just el contrari. Ens recorda constantment que som pecadors. Allò que voldríem tenir amagat en un calaix dissimulat ho posa de manera oberta i clara sobre la taula. Allò que ens sembla que és inadequat i caldria fer fora, ho posa com a base i com punt de partença. Som pecadores. I recordant-nos que som pecadores ens allibera d'un esforç inútil i esgotador. Esgotador perquè no aconse-

guim mai l'objectiu de no ser limitades i pecadores. Ho som. Amb el temps apareixen límits nous i d'altres els arrosseguem tota la vida. Es converteix en un esforç inútil perquè és visible, perquè tothom veu el que jo veig, tot el que jo, amb tant d'esforç, intento amagar.

Partir de l'acceptació oberta dels nostres límits és, per tant, un gran exercici de realisme i d'alliberament. Tota l'energia abans dedicada a dissimular la podem ara destinar a compartir sense por a ser qui som, a ser tal com som.

Però, a més a més, el més important de tot és que l'espiritualitat cristiana ens allibera del pecat fonamental, vital, essencial. Potser l'únic que és realment pecat és creure que els nostres errors i els nostres límits allunyen Déu o no ens fan dignes del seu amor. Aquest és el pecat, creure que no som estimables per qui és amor,

pensar que els nostres límits són més importants que l'amor de Déu, posar-nos a nosaltres com a límits de l'amor de Déu.

Potser això és ressuscitar: entendre i viure l'amor de Déu que és qui té la primera i l'última paraula davant qualsevol forma de límit fins el límit de la mort. Viure l'amor de Déu total i personal per mi, per cada ésser humà, per cada ésser viu, allibera qui som, qui sóc, obrint-nos a compartir i a estimar amb el seu mateix amor. Ressuscitar és renéixer constantment a aquesta vida nova, a la nova creació on els límits són possibilitats de més amor.

Els ortodoxos de Lleida, amb problemes per acabar les obres del temple

DL, 09/05/2022 | SEGRE

200 persones rememoren l'arribada del Braç de Santa Tecla de Constantí a Tarragona

DM, 10/05/2022 | TOTS 21

La Fundació Santa Clara afegirà nens i militars ferits al miler d'ucraïnesos rescatats

DJ, 12/05/2022 | REGIÓ 7

Nou conveni entre l'Espai Gironès i Càritas Diocesana

DJ, 12/05/2022 | EL PUNT AVUI

Juan de la Rubia i Daniel Espasa inauguren la setena edició del Festival d'Orgue de Capellades

DV, 13/05/2022 | REGIÓ 7

Obertes les preinscripcions al XXII Congrés de la Federació Internacional de Pessebrisme

DV, 13/05/2022 | TORNAVEU

Els bisbes denuncien la limitació de l'objecció de consciència a la nova llei de l'avortament

DV, 13/05/2022 | EL PAÍS

Les obres de consolidació de l'església de la Doma, a la Garriga, desvelen nous vestigis

DV, 13/05/2022 | EL 9 NOU

Claresians de Sant Pau
@claresiansCAT

"Feia 60 anys que jo mateix havia fet amb escaiola aquella imatge del Cor de Maria. Sempre l'havia vist com un treball d'art. Ara, la meva percepció ha estat diferent" 🎨 Art i espiritualtat, per Francesc Vilarrubias: bit.ly/3MQIZoS

Traducció Tweet

17:07 - 09 may. 22 - Twitter Web App

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Trobada de psicopedagogs a Vic 📍 Treballem amb l'investigador Héctor Ruiz per implementar bones estratègies d'aprenentatge a les escoles Vedruna #escolacompetent #formació #docents

Traducció Tweet

Héctor Ruiz Martín y Col·legi Oficial de Pedagogia de Catalunya
10:46 - 12 may. 22 - Twitter Web App

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

Durant aquest curs, MAG+S ha visitat centres i universitats d'@unijes en el marc del seu projecte vocacional. Recentment, el projecte s'ha presentat a Barcelona. ow.ly/ToT250JOYIm

Traducció Tweet

10:00 - 11 may. 22 - Hootsuite Inc.

JP Justícia i Pau
@JusticiaIPau

📢 #SetXPau | Llançem el web de Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres!

•• Dona-hi un cop d'ull i assabenta't de totes les activitats que estem preparant.

📅 Del 27 al 30 de juny. Apunta't les dates! T'hi esperem!

justiciapau.org/setmanaperlapau...

Traducció Tweet

11:04 - 12 may. 22 - Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Comença l'Assemblea General del #MEP (European Model Parliament) a les Corts generals espanyoles. Dos alumnes del col·legi #MaristesSLC, Albert Plana i Bartomeu Tortellà, són delegats de Catalunya i avui defensen els seus punts de vista sobre els #Drets dels ciutadans europeus.

Traducció Tweet

10:22 - 09 may. 22 - Twitter for iPhone

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

XVI Curs de formació interreligiosa (Judaisme) — 6-8 de juliol del 2022 - En el present curs, a partir de les seves arrels b... #Montserrat #Notícies #ActivitatsMontserrat #Actualitat abadiamontserrat.cat/dim2022

Traducció Tweet

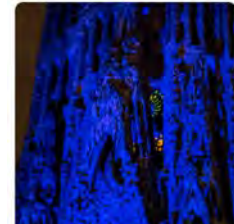

12:33 - 10 may. 22 - Hootsuite Inc.

La Sagrada Família
@sagradafamilia

La façana del Naixement de la Sagrada Família es vestirà de color blau fosc demà de 21 a 24 h per sumar-se al Dia Mundial de la Fibromiàlgia i la Síndrome de Fatiga Crònica i d'altres Síndromes de Sensibilització Central. #CatalunyadeBlau @ACAFssc

Traducció Tweet

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

🔥 T'agrada la cuina? Aquest estiu converteix-te en un autèntic xef a les colònies de cuina de la Fundació Pere Tarrés!

Amb Màster Class de cuina! On aprendràs a fer esferrificacions i altres tècniques innovadores!

🌟 No et quedis sense plaça!
ow.ly/P30J50j6bk0

Traducció Tweet

11:00 - 13 may. 22 - Hootsuite Inc.

La Salle Arlep
@lasallearlep

#FSC46GC #SomosLaSalle El 46º Capítulo General de los Hermanos de las Escuelas Cristianas nos recuerda que la Misión Educativa encomendada debe seguir transformando vidas, por eso, ahora buscamos nuevos caminos. @lasalleorg #LaSalle #MiraMásAllá

Sant Joan de Déu CAT
@OHSanJoandeDeu

Avui és un dia per a agrair i reconèixer el treball del personal d'infermeria però també per a reivindicar la necessitat d'avançar en la redefinició de la funció de la infermeria cap a una pràctica infermera avançada. sjd.es/dia-enfermeria... #DiaInternacionalDeLaInfermeria

Traducció Tweet

sjd.es Las Direcciones Enfermeras de San Juan de Dios lideran el plan de acción para asegurar el ...
16:45 - 12 may. 22 - Twitter Web App

U. Ramon Llull (URL)
@uramontllull

🌱 Ja t'has inscrit a la Jornada de #Sostenibilitat del 20/5?

📢 Intervenció de #JaneGoodall i F. Bogdanowicz, Dir. de l'Institut @JaneGoodallEspana

📍 Taula rodona amb l'estudiantat URL !!

Oscar Mateos y 9 más
12:23 - 12 may. 22 - Twitter Web App

CJ Cristianisme i Justícia
@CJJusticia

#Espiritualitat | "Viure una espiritualitat encarnada imagino que també vol dir això, senzillament: que tota forma d'espiritualitat la vivim des del cos, amb els seus límits, cicatrius, impulsos i desitjos inesgotables". Article de @paucuaedern.

Traducció Tweet

blog.cristianismejusticia.net "Seguido es chingarta. Lo primero es Dios" - Blog CJ

19:00 - 11 may. 22 - Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

